

Idretten i Tromsø må ha et forhold til barnefattigdom

Over 700 barn lever i familier med fattigdomsprofil i Tromsø kommune. En fattigdomsprofil som sammenlignet med mange land ikke handler om tilgang til de mest livsnødvendige tingene, men som likevel kan få stor innvirkning på det enkelte barns liv. Sosial eksklusjon, det å ikke få delta på kultur, idrett – og fritidsaktiviteter i lag med jevnaldrende kan for noen være starten på et ensomt og risikoutsatt liv. Forskning viser at fattigdom ofte går i arv. Ett bidrag for å bryte denne sirkelen er nettopp å sørge for at alle barn i vår kommune som vil, skal få drive sin idrettsaktivitet – uavhengig av familiens økonomiske forutsetninger. Hvem er så disse barna vi spesielt ønsker å nå. I følge regjeringen.no er de mest utsatte barna de;

- som har foreldre med lav utdanning, som bor i hushold der foreldrene ikke er i jobb, som bor i hushold som mottar sosialhjelp, med bare en forsørger, av ikke-vestlige innvandrere.

De aller fleste klubber/ idrettslag har mest sannsynlig allerede kjennskap til denne problematikken. Det gleder mitt hjerte når representanter fra klubb tar kontakt og forteller om denne problematikken som kommer til syne gjennom ubetalte kontingenter/ treningsavgifter. Vi ønsker nettopp en slik idrett som tar idrettens egen visjon « Idrettsglede for alle» på alvor, og jobber for å inkludere disse sårbare barna i sitt lag og sin klubb.

Det er ikke en idrettsleders ansvar og avgjøre hvem som skal få økonomisk hjelp til å betale medlemskontingent/ treningsavgift og hvem som ikke skal få det. Som kjent er betalingsvilje og betalingsevne to sider av samme sak. Denne avgjørelsen er det kun NAV som kan ta, og det er fantastisk å kunne fortelle at i vårt prosjekt AKTIVITETSGUIDE, tar NAV Tromsø barnefattigdom på alvor gjennom å se og bekrefte barna i disse familiene. På denne måten sikrer vi i fellesskap at de rette barna, og rette familiene, får den økonomiske hjelpen til å sikre en aktiv, meningsfull og livsviktig fritid. I tillegg trenger vi å minne hverandre på hvilken barne /- ungdomsidrett vi vil ha i Tromsø – kan vi i idretten gjøre noe for å sikre «Idrettsglede for alle» utfra dette perspektivet. Svaret er ja.

Når f.eks fotball og NFF har likeverd som en av sine aktivitetsverdier, både forplikter det og skaper forventninger til fotballen. - Det er plass til alle. Dette betyr at vi ønsker en idrett hvor enkeltmenneskene i denne flotte organisasjonen har en inkluderende holdning til alle de møter. Det handler også om den hverdagslige adferden vår i møte med nye mennesker. Det må være lov å være ny i Norge, og ny i idretten – vitsen er å føle seg velkommen uansett hvem du er.

Klubbstyrt drift - Vi ønsker klubber som har verdier/ mål, og gjerne en sportsplan som styrer aktivitet. Vi vil unngå trener/ foreldrestyrt aktivitet. Erfaringer viser at det er ofte disse enkeltrollene som også legger i vei med overambisiøse planer om turer/ treninger/ turneringer hvor egenandeler deles ut uten tanke på alle de som skal betale. Hva svarer vi NAV når de spør om normaliteten i at de har fått søknad om ønsket økonomisk bistand til 3 utenlandsturneringer i løpet av ett år? Vi i idretten må sørge for at ingen ekskluderes fra et sportslig opplegg pga. familiens økonomi. Ha gjerne sportslige ambisjoner, men sørg også for et økonomisk bakteppe som muliggjør planene.

Idretten lever på frivillighet og dugnad. Tenk gjennom hvordan din klubb gjennomfører dugnader. Vi har eksempler på at familier blir bedt om å legge ut kr 3500,- for dopapir de senere skal selge og slik få inn penger. Det er ikke alle som har disse pengene tilgjengelig, og som heller ikke har ett nettverk hvor de lett får solgt dette. Kan man finne alternative måter å gjøre det på?

De aller fleste klubber tilbyr nedbetalingsordninger for kontigenter/ treningsavgifter. Vi i idretten må tørre å snakke om fattigdom – spør – vær interessert og finn løsninger i lag. Som tidligere nevnt fins det hjelp på NAV for noen, og Flyktningetjenesten hjelper de som er i introduksjonsprogram. Det fins ofte løsninger bare vi tør løfte de frem og snakke om det.

Vi foreslår også at klubbene oppretter f.eks. Solidaritetsfond. Sett av en post på budsjettet. Det fins ordninger man kan søke på i kommune og i IMDI, og sikkert andre plasser til akkurat dette. I tillegg har vi i dag et næringsliv som ofte har et bevisst forhold til samfunnsengasjement og kanskje kan din klubb få sponsormidler øremerket ett slikt tiltak.

Gjenbruk på utstyr kan også være et tiltak i klubb, gunstig både økonomisk og miljømessig. Bruktmarked innad i klubb, eller i samarbeid med andre.

Idretten er både god og vant til å spille på lag, og jeg er overbevisst om at: - spiller vi en pasning det er mulig å returnere, vil vi få til et samspill til beste for disse sårbare barna. Både idretten som system, NAV, Flyktningetjenesten og enkeltmenneskene.

Vi må bare ta det på alvor!

Inkluderingshilsen

Britt Leandersen, ansvarlig for Inkludering i Idrettslag - Tromsø Idrettsråd